

Jsoucnost a bytí / Bytí a jsoucnost

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2008](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2008](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 6. 5. 2008
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 6. 5. 2008

Jsoucnost a bytí / Bytí a jsoucnost

Nazvěme „jsoucností“ určitého jsoucna všechno to, jak a čím se toto jsoucno v dané chvíli a na daném místě (hic et nunc) „ukazuje“. Vzhledem k tomu, že musíme počítat s tím, že se takovýmto způsobem ukazuje, i když se nedíváme, neposloucháme ani jinak nevnímáme, musíme se vždy (v každém aktuálním případě) omezit na to, co právě my jsme z toho ukazování byli schopni nějak zaregistrovat (a tím se okamžitě dostáváme do sféry či oblasti „jevení“ či „vyjevování“, kam nicméně v této chvíli nehodláme přejít). To nám však nesmí zakrýt tu základní „skutečnost“, totiž že se každé jsoucno ukazuje nikoli právě jenom nám, ale ani nikomu (a ničemu – neboť nejde jen o nás lidi, ani jenom o živé bytosti) jinému, ale že se jsoucno „ukazuje“ tak, jak to je nerozlučně spjata s „výkonem“ jeho vlastního bytí. Můžeme proto říci, že „bytí“ znamená vždy také „ukazovati se“, ale že „bytí“ je vždycky neskonale víc než „ukazovati se“; v „úказu“ se sice ukazuje jsoucno, ale protože se jsoucno vždy děje a tudíž i proměňuje, ukazuje se v každé chvíli trochu jinak, takže žádné okamžité „sebe-ukázání“ nesmí být zaměňováno za jsoucno samo. Právě pro toto sebe-ukazování v dané chvíli si volíme pojmenování „jsoucnost“: to, co se hic et nunc ukazuje, není vlastně celé jsoucno (tj. jsoucno jakožto celek), ale pouze jeho určitá jsoucnost. Ovšem ani jsoucnost (tj. žádná ze jsoucností určitého jsoucna jako celku) se neukazuje po všech stránkách, a to nejen proto, že se nám tak neukazuje (tj. že se nám některé aspekty jejího sebe-ukazování nějak skrývají – nevidíme např. od nás odvrácenou momentální stránku daného jsoucna, nevidíme ani to, co je momentálně skryto pod jeho povrchem apod.), neboť to bychom zase přešli někam jinam, totiž k vyjevování, nýbrž především proto, že některé „stránky“ pravých jsoucen zůstávají trv ale nepřístupné zvnějšku, tj. nemají povahu něčeho „vnějšího“ (zvnějšněného), nýbrž jsou a zůstávají něčím „ne-předmětným“ (a proto nezpředmětnitelným). Právě ne-předmětná stránka každého pravého jsoucna je pověřena ustavením a udržováním integrity pravého jsoucna jakožto celku.

(Písek, 080506-1.)